

Verksamhetsförlagd utbildning i Vietnam, Uong Bi – en reseberättelse

Efter mycket planerande, funderande och turer kring resans vara eller inte vara, bar det så äntligen av till det risätande landet i öst, Vietnam. Jag flög till Hanoi, huvudstaden i norr, för att sen ta bussen mot Halong Bay, (ett välkänt kustområde i norra Vietnam) men målet var Uong Bi, den lilla stad (eller by) i vilken sjukhuset låg. Sjukhuset är ursprungligen ett svenskt projekt och började byggas på slutet av 70-talet med hjälp av SIDA. 1981 stod det klart och har idag utvecklats till ett populärt sjukhus med välutvecklad sjukvård och innefattar de flesta somatiska vårdavdelningarna. I anslutning till sjukhuset ligger det så kallade ”Swedish Camp” och är ett gäng hus som ligger tryggt inringade av en mur lite ovanför byn. Husen är välutrustade med kök, toalett och tvättmaskin. Det var dock något surrealistiskt att bo i ett av dessa svensktillverkade hus a la 70-tal, med blommiga tapeter, Husqvarna spis och manchestersoffa. Men jag måste säga att där i kaosets människomyller och mopedernas stimmiga Vietnam, så långt ifrån Sverige man kan komma, kändes det väldigt tryggt att bo i denna avskilda oas.

Praktiken genomförde jag under tio veckor, huvudsakligen på gynekologin, förlossningen, pediatriken och neonatal. Men jag besökte även många andra avdelningar och fick ofta följa med på OP. Sjukhuset skiljer sig på många sätt från våra Svenska, dels gällande den generella standarden och hygien men även i mötet mellan patient och personal. Men efter ett tag, började jag så sakteligen se alla de faktorer som vi har gemensamma, som dokumentation, städ rutiner (även om det inte alltid ser så rent ut), ronder etc. Det fanns ofta någon som gick med mig, som kunde tala engelska och på så vis göra mig förstådd, vilket annars kan vara svårt i Vietnam. Dock var det inget problem att arbeta efter principen ”titta och lär”. Både patienter och personal tycker det är väldigt roligt att ha en praktikant från Sverige på besök och jag kände mig alltid väldigt väl omhändertagen. Mitt bästa tips när de gäller att kommunicera med personalen är att rita bilder. På förlossningen ritade jag en genomskärning på en gravid mage, foster och tillhörande organ av intresse - sen var det bara att peka! Något som också uppskattades av personalen, så dom kunde göra sig förstådda och berätta om patientens åkomma.

Slutligen vill jag säga det att, om ni får chansen att åka utomlands, så åk! Det är otroligt lärorikt, man får se, göra och uppleva saker både i rollen som sjuksköterska men också privat, som man aldrig (tror jag) får chans till i Sverige. Att åka till ett U-land, med alla dess olikheter, till ett folk med helt andra kulturer, traditioner och förutsättningar, och inte bara för att besöka eller betrakta utan för att genomföra något, visserligen för en kort period men ändå, komma in i deras gemenskap, bli en av dom. Det är en otrolig, oförglömlig upplevelse!

Lisa Abelin
HT 08

Om ni vill ha tips och råd eller vill höra mer om min utlandspraktik så hör gärna av er!

Lisa_abelin@hotmail.com

0709-56 82 24